C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-O_ufskem_lupici_hokynari_Bulakulinovi.pdb

PDB Name: O ufském lupiči
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

O ufském lupiči hokynáři Bulakulinovi
Jaroslav Hašek
Jsou lupiči, kteří pracují sekerou či klackem. Hokynář Bulakulin keťasoval, a žádný lupič se nechoval ke svým obětem tak ironicky a výsměšně jako on.
Na trhu platíš za pud brambor šest rublů, ale u něho za libru rubl padesát. Díváš se s hrůzou na brambory a čekáš, že už už řekne své ženě: "Podívej se na něj, na pacholka, jako kdyby ho sžírala vášeň k bramborům."
Ve svém krámě je úplný despota. Kupující je v jeho očích kus bláta; dívá se na vystrašené zákaznictvo v krámku a praví: "To je hrůza, párat se s tímhle dobytkem."
A když večer počítá výdělek, všechny ty odrbané ruble, marky, pětky, kupóny a usmolené kerenky, o které obral dělný lid, vzdychá: "To je ale nevděčná práce, ach jo," a má přitom vzhled vraha idiota, který nechápe svůj zločin.
Avšak v krámku neberou jeho hrubosti konce.
"Neokouněj, když nekupuješ," říká stařence, která zkoprněla, když se dověděla, že chce za libru postního konopného oleje čtyřicet rublů. "Co hekáš, budeš snad rodit?"
"Copak jste neslyšeli," obrací se k zákazníkům, "že je teď v Moskvě libra za sto rublů?"
Všichni vědí, že ten tlustý lupič lže, ale jejich osud je v jeho rukou.
Ohromeni čekají, co ještě řekne. Stařenka se už pomalu vzpamatovává.
"Jen berte libru konopného oleje za čtyřicet rublů," je slyšet tichý hlas té pijavice, "nebo zítra bude za čtyřicet osm."
"To je keťasování," řekl kdosi.

"Nevykládej, milánku. Jaképak keťasování? Jsou mrazy jaké Ufa nepamatuje, je občanská válka, a když budu chtít, zaplatíš za libru i dvaapadesát. My jsme obchodníci, nám po ničem nic není. Ty nám peníze, my tobě zboží."
"Třicet rublů za libru dám," oznamuje kdosi ze zákazníků nesmělým hlasem, jako by se bál, že ho za to slovo povedou na popraviště.
"Nedělej vtipy," odpovídá kupec Bulakulin. "Třicet rublů za libru konopného oleje. Chceš mě snad zničit, udělat ze mne žebráka? Chceš, abych skočil do vody? Mám přece děti."
Bulakulinova tvář dostává vyčerpaný, zoufalý výraz.
Zákazníci v krámě chápou, že je vše ztraceno, a platí za libru konopného oleje čtyřicet rublů.
"Zač je salám?" ptá se další zákazník.
Hokynář dlouho mlčí a drbe se na zátylku. Před týdnem se salám prodával po třech rublech za libru. Ve středu po dvanácti, v sobotu po šestnácti, a dnes v pondělí...
Těžká otázka.
"Je to nejlepší salám," doporučuje směs koniny s moukou, "pravý krakovský, dvaadvacet rublů libra."
Hokynář Bulakulin zase slyší slovo keťas a uraženým tónem pevně prohlašuje:
"Nechte si ty řeči a výklady, podívejte se po Ufě, jak to vypadá v jiných obchodech. Mám snad kvůli vám udělat bankrot?..."
Do úplné extáze upadal obyčejně hokynář Bulakulin, když se někdo ptal po zápalkách. Jeho první odpověď byla docela zarmucující.
"Můžete ze mne nadělat třísky, ale sirky nenajdete. Nevyplatí se to prodávat, cena je příliš vysoká. Sám jsem kupoval balíček za sto dvacet rublů."
Ve skladu má schovány dvě bedny ještě z dob, kdy krabička stála kopějku.
"Jestli chcete," pokračuje vydřiduch, "nechám vám krabičku za dvanáct rublů."
"Nechci, nepotřebuji."
Hokynář Bulakulin hrozí pěstí: "Dobytku jeden nevděčný."
Vyděšený ufský občan mechanicky vytahuje z kapsy dvanáct rublů, bere krabičku zápalek a šeptá: "Nezlobte se na mne, už vás nebudu dráždit," a vybíhá z krámu přesvědčen, že jen čirou náhodou nepřišel o život.
Nikdy v životě jsem se nebál, jen jednou. Bylo to v krámě u Bulakulina.
Ještě dnes mi při vzpomínce na tu příhodu běhá mráz po zádech.
Zašel jsem toho strašného dne do Bulakulinova hokynářství zeptat se, co stojí studená kotleta, kterou jsem viděl mezi sýrem a salámem.
"Dvacet rublů," řekl Bulakulin tak děsným hlasem, že se mi zježily vlasy na hlavě. V tom hlase bylo všechno: "Ruce vzhůru" i rána klackem a sekerou.
Na víc se už nepamatuju. Ležím v lazaretu a lékaři říkají, že mám zánět mozkových blan...
Včera jsem se zeptal ošetřovatele, co se stalo s kupcem Bulakulinem.
Prý ho zastřelili pro keťasování. Prý tvrdošíjně mlčel a teprve před smrtí, když už stál u zdi, promluvil sám pro sebe: "A co když jsem prodal salám moc lacino? Kdybych ho byl schoval, možná že bych byl vydělal o dva tisíce víc..."
Naš puť 1/49, 9. 3. 1919
Přeložil Břetislav Štorek
vojtisek.tripod.com/hasek/